

løb er her sat til 50,000 Kr., men jeg vil spørge det ærede Medlem, hvilken Hjemmel han har for, at disse i Understøttelsesloven forudsatte 50,000 til Pensioner for 1 Aars Invalider, blot tilnærmelsesvis ere rigtige. Jeg har paa det mest energiske fralagt mig ethvert Ansvar for dette Tal, 50,000, det er aldeles vilkaarligt valgt. Derimod er — som sagt — den forholdsvis Stigning for hvert Aar omtrent rigtig. Dette Tal 50,000 beror paa 3, i alt Fald for mig, ubekendte Faktorer, der dog sandsynligvis ikke ere ubekendte for det ærede Mindretal, siden det har taget dette Udgangspunkt, nemlig paa Tallet af de Personer, der indgaa under Lovens Tallet paa de Ulykkestilfælde, der ramme dem, og Størrelsen af de paatænkte Understøttelser. Statskassens Bidrag er her begrænset til 250,000 Kr. i det 10de Aar. Det var en Fordring, som jeg stillede for overhovedet forslagsvis at udarbejde Forslaget; jeg indsaa, at Staten ikke paa nogen Maade kunde gaa ind paa en ubegrænset Halvdel, og det er den jo heller ikke for Alderdomsunderstøttelsesloven. Hvad der gaar ud over Statens Andel falder saa paa Kommunerne, og hvis der er nogen Fejl i den Beregning, som de Herrer sikkert maa have gjort, men som vi ikke have hørt noget om ved dette Ændringsforlags Motivering, vil denne Fejl alene komme til at gaa ud over de forenede Kommuner, og da særlig over Sognekommunerne. Jeg skal afholde mig fra et hvert Forsøg paa en Beregning; men kun til Vejledning ved videre Underøggelser paa dette Punkt henlede Opmærksomheden paa det tyfte Landbrugs Ulykkestatistik, der er den eneste af Værdi, der overhovedet findes, men til Gengæld er overordentlig udtømmende. Den tyfte Regering sendte i Fjor Udvalget paa Anmodning alle de statistiske Arbejder, den raadede over i den Henseende. Et Uddrag af disse viser, at det tyfte Landbrug ifølge Erhvervsstatistikken omfatter 12,289,415 Personer. Der indtraf af erstatningspligtige Ulykkestilfælde i 1891 19,359, i 1892 22,231, i 1893 27,533 og i 1894 32,687. Det bliver altsaa for hver 100,000 under Landbrugsforsikringen værende Personer i 1891 158, i 1892 189, i 1893 224 og i 1894 266. Dette sidste Aars 32,687 Ulykkestilfælde sammensattes af 2,237 Tilfælde, hvor de paagældende omkom, 821, hvor de bleve helt Invalider, 15,922, hvor de blev delvis Invalider, og 13,707, hvor Arbejdsudygtigheden vel strakte sig ud over 13 Uger, men hvor de paagældende dog bleve raske, saa at de ikke bleve Livrentenydere. Efter min Beregning udgør Antallet af det danske Landbrugs arbejdende Per-

soner paa det nærmeste 4 pCt. af det tyfte Landbrugs. De Herrer kunne nærmere undersøge dette Tal; men jeg mener, at det er mellem 450 og 500,000. Overfører man nu procentvis Tallene fra Tyskland, saa bliver der 88 Tilfælde, hvor de paagældende dø, 33, hvor de blive helt Invalider, 637, hvor de blive delvis Invalider, og 548, hvor de ganske vist komme sig, men dog ikke ere raske efter 13 Ugers Forløb. Det er i alt ca. 1,300. Naar der derfra drages de 88 eller ca. 100 døde, som ikke vedkomme det ærede Mindretals Ændringsforslag, bliver der alene ca. 1,200 Ulykkestilfælde aarlig i det danske Landbrug, hvor der bliver Anvendelse for den Understøttelse, som det ærede Mindretal foreslaar. Jeg er af den Mening, at naar der ikke foreligger nogen anden virkelig Statistik for Ulykkestilfælde i Landbruget end den tyfte, og den er saa udsørlig, som den er, er der nogen Anledning til at tro, at man i det væsentlige vil kunne overføre de tyfte Tal paa vort Landbrug. I alt Fald ved jeg ikke bedre end for Sikkerheds Skyld at lægge den til Grund, og saa vil der altsaa alene i Landbruget blive 1,200 Ulykkestilfælde, der komme ind under Understøttelsesloven. Desuden har det ærede Mindretal de Ulykkestilfælde i Industrien, som vi ikke have, og hele Haandværket foruden Fisterne, som jeg dog af visse Grunde slet ikke vil regne med. Hvorledes egentlig det skulde kunne gøres med 50,000 Kr. om Aaret, kan jeg ikke rigtig se, men det ærede Medlem vil maatte give os nogle Oplysninger om, hvilket Ansvar for Kommunen han mener der vil blive, og i hvilket Omfang han mener Sognekommunerne ville kunne blive bebyrdede efter hans Forslag. Disse ere — da det beror paa Ligningsstyret — meget væsentligt stigende Aar for Aar, og ville vistnok kunne komme op til at andrage en meget stor Sum, hvis det ærede Medlem blot tilnærmelsesvis har regnet saa lidet rigtigt, som jeg mener han har gjort.

Der blev i Gaar af det ærede Medlem for Horsens (Wulff) talt om en Statistik fra Sønderborg, som var gengivet i Flensborg Avis — jeg tror, det var saaledes, han udtrykte sig, Foredraget foreligger ikke trykt — og saa udtalte han, at ifølge denne Statistik var den Mening til Stede, at Landbruget var farligere end Industrien, og han antydede, at det maatte var en Mytne med den Fare, Industridriften mentes at frembyde; den var i Virkeligheden ikke saa stor og maatte knap saa stor som for Landbrugets Vedkommende (Ufrydelse). Naar det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udtalte det altsaa ogsaa, saa meget desto